

У саду гуляла, квіти ти збирала
Кого полюбила – того зчарувала

Ти як намисто осяжна
Як не дивитись? Ніяк
Усі дороги досяжні
Нам би, нам би відчувати смак
Немов лишились удвох ми
Прив'язані ланцюгом
І наздогнати не вийде
Поки ми разом

Знаєш ти і я – це як хімія
І вже не до сна, в безодні твоїх моїх ночей
Квітка ти моя – це агонія
Наче тону я в безодні твоїх моїх ночей

Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя хімія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя агонія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя хімія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя агонія

Поки твоє серце б'ється поміж тин
Доти моя думка блукає між щилин
Поки твоє слово лунає між гір
Доти я тримаю відчиненим двір
Поки твоя хода відчуває цей дзвін
Знаєш, твоя врода заворожує з тих пір
Буде моя воля, я здолатиму вир
Доти наша доля бути разом, повір

У саду гуляла, квіти ти збирала
Кого полюбила – того зчарувала
Ой, не та розмова, ой, не тії слова
Ти не білолиця, та й не чорноброва

Знаєш ти і я – це як хімія
І вже не до сна, в безодні твоїх моїх ночей
Квітка ти моя – це агонія
Наче тону я в безодні твоїх моїх ночей

Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя хімія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя агонія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя хімія
Ти моя, ти моя, ти моя, ти моя, ти моя агонія